



VERORDENING WET INBURGERING HELMOND 2007

Raadsbesluit d.d. 3 april, bijlage 33.

De raad van de gemeente Helmond;
gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 27 februari 2007
gelet op de bepalingen van gelet op de artikelen 8, 19, vijfde lid, 23, derde lid, en 35 van de Wet inburgering;

Besluit

Vast te stellen de Verordening Wet Inburgering Helmond 2007:

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen en informatieverstrekking

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Helmond;
 - b. de wet: de Wet inburgering;
 - c. inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigde: de inburgeringsplichtige die algemene bijstand of een uitkering op grond van een van de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen socialezekerheidswetten of socialezekerheidsregelingen ontvangt;
 - d. asielgerechtigde: houders van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 of 33 van de Vreemdelingenwet 2000.
2. De begripsomschrijvingen in de wet en de daarop berustende regelingen zijn van overeenkomstige toepassing op de begrippen die in deze verordening worden gebruikt.

Artikel 2 De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen

1. Het college draagt er zorg voor dat de inburgeringsplichtigen op een doeltreffende en doelmatige wijze worden geïnformeerd over hun rechten en plichten uit hoofde van de wet en over het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen.
2. Het college beoordeelt tenminste een jaar na invoering van de Wet inburgering, en daarna eens in de drie jaren de inzet en het gebruik van de diverse manieren van informatieverstrekking aan de inburgeringsplichtigen en rapporteert daarover aan de raad.

Hoofdstuk 2 Doelgroepen en samenstelling van de inburgeringsvoorziening

Artikel 3 Aanwijzen van de doelgroepen

Het college wijst de groepen inburgeringsplichtigen aan waaraan hij bij voorrang een inburgeringsvoorziening kan aanbieden. Hierbij geeft het college per wettelijk bepaalde doelgroep bijzondere aandacht aan de volgende criteria:

- a. binnen de doelgroep inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigden wordt voorrang gegeven aan de inburgeringsplichtige die een WWB-uitkering ontvangt.
- b. binnen de doelgroep oudkomers zonder inkomsten uit werk of uitkering wordt voorrang gegeven aan allochtone vrouwen met kinderen jonger dan 13 jaar. Binnen deze groep zullen in eerste instantie opvoeders die reeds een traject of andersoortige activiteiten hebben gevolgd, in aanmerking komen.

Artikel 4 De samenstelling van de inburgeringsvoorziening

1. Het college stemt de inburgeringsvoorziening af op het startniveau en de vaardigheden, de persoonlijke omstandigheden en de maatschappelijke positie van de inburgeringsplichtige, met uitzondering van de inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren.

2. Indien de inburgeringsplichtige een voorziening gericht op arbeidsinschakeling wordt aangeboden, draagt het college er zorg voor dat de inburgeringsvoorziening op de voorziening gericht op arbeidsinschakeling wordt afgestemd.
3. Het college kan nadere regels vaststellen ten aanzien van de samenstelling van de aangeboden inburgeringsvoorziening.

Artikel 5 De inning van de eigen bijdrage

1. Ten aanzien van de eigen bijdrage als bedoeld in artikel 23, tweede lid van de wet bestaat de mogelijkheid om dit in maximaal zes opvolgende maandtermijnen te betalen.
2. Het college legt in het besluit tot toekenning van een inburgeringsvoorziening, in overleg met de inburgeringsplichtige, de termijnen van betaling vast. Indien het college de eigen bijdrage verrekent met de algemene bijstand, wordt dat ook vastgelegd.

Artikel 6 Opleggen van verplichtingen

1. Het college kan een inburgeringsplichtige bij beschikking een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:
 - a. de plicht om deel te nemen bij alle onderdelen van het voor hem vastgestelde educatieprogramma;
 - b. de plicht om medewerking te verlenen aan de overige onderdelen van het voor hem vastgestelde inburgeringsprogramma;
 - c. het deelnemen aan voortgangsgesprekken;
 - d. de verplichting om voor de eerste keer deel te nemen aan het inburgeringsexamen op een moment dat door het college wordt bepaald;
 - e. het melden indien door ziekte dan wel door andere relevante omstandigheden niet aan de verplichtingen in de beschikking kan worden voldaan.

Hoofdstuk 3 Het aanbod van een inburgeringsvoorziening

Artikel 7 De procedure van het doen van een aanbod

1. Het college doet het aanbod voor een inburgeringsvoorziening als bedoeld in artikel 19 eerste of tweede lid, van de wet schriftelijk. De wijze waarop het schriftelijke aanbod aan de inburgeringsplichtige ter kennis wordt gebracht wordt bepaald door het college.
2. In het aanbod wordt een omschrijving gegeven van de inburgeringsvoorziening die wordt aangeboden en worden de rechten en plichten vermeld die aan de inburgeringsvoorziening worden verbonden.
3. De inburgeringsplichtige, niet zijnde de inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigde, deelt het college binnen vier weken na het aanbod schriftelijk mee of hij het aanbod al dan niet aanvaardt.
4. Wanneer de inburgeringsplichtige, niet zijnde de inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigde, het aanbod aanneemt, neemt het college binnen vier weken na ontvangst van deze mededeling het besluit tot toekenning van de inburgeringsvoorziening, overeenkomstig het gedane aanbod.

Artikel 8 De inhoud van de beschikking

Het besluit tot toekenning van een inburgeringsvoorziening wordt vervat in een beschikking en bevat in ieder geval:

- a. een beschrijving van de inburgeringsvoorziening;
- b. een opgave van de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige;
- c. de datum waarop het inburgeringsexamen moet zijn behaald;
- d. de termijnen en wijze van betaling van de eigen bijdrage; en
- e. ingeval van een oudkomer: de datum waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht, als bedoeld in artikel 26 van de wet, aanvangt.

Hoofdstuk 4 De bestuurlijke boete

Artikel 9 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

1. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 125,-- indien de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het college op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, geen of onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek als bedoeld in artikel 25, vierde lid van de wet.
2. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 250,-- indien de inburgeringsplichtige geen of onvoldoende medewerking verleent aan de uitvoering van de voor hem vastgestelde inburgeringsvoorziening als

bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de wet of aan de verplichtingen als bedoeld in artikel 6 van deze verordening.

3. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 50,-- indien de inburgeringsplichtige niet binnen de in artikel 7, eerste lid, van de wet bedoelde termijn of binnen de door het college op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de wet verlengde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.

Artikel 10 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

1. De bestuurlijke boete voor overtredingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid van deze verordening bedraagt ten hoogste € 250,-- indien de inburgeringsplichtige zich binnen twaalf maanden na de vorige als verwijtbaar aangemerkte overtreding opnieuw schuldig maakt aan dezelfde overtreding.
2. De bestuurlijke boete voor overtredingen als bedoeld in artikel 9, tweede lid van deze verordening bedraagt ten hoogste € 500,-- indien de inburgeringsplichtige zich binnen twaalf maanden na de vorige als verwijtbaar aangemerkte overtreding opnieuw schuldig maakt aan dezelfde overtreding.
3. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste € 100,-- indien de inburgeringsplichtige niet binnen de door het college op grond van artikel 32 of 33 van de wet vastgestelde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het gemeenteblad waarin zij wordt geplaatst, en werkt terug tot 1 januari 2007.

Aldus besloten in zijn openbare vergadering van 3 april 2007.

De raad voornoemd,
De voorzitter,
drs. A.A.M. Jacobs

De griffier,
mr. J.P.T.M. Jaspers

Bekend gemaakt op:

16 april 2007
De gemeentesecretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

ALGEMENE TOELICHTING

De Wet inburgering (WI) treedt op 1 januari 2007 in werking en komt in de plaats van de Wet inburgering nieuwkomers (Win) en de verschillende oudkomersregelingen. De WI regelt de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden van 16 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven.

Bij het invulling geven aan de inburgeringsverplichting staat de eigen verantwoordelijkheid, ook in financiële zin, van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan naar eigen inzicht bepalen hoe hij zich wil voorbereiden op het inburgeringsexamen. Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen is behaald (een resultaatsverplichting).

Gemeenten krijgen in de WI een aantal belangrijke taken toebedeeld. Zo hebben gemeenten de opdracht om de inburgeringsplichtigen in de gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de WI. Daarnaast hebben gemeenten de taak aan bepaalde groepen inburgeringsplichtigen een inburgeringsvoorziening aan te bieden. Een inburgeringsvoorziening leidt inburgeringsplichtigen toe naar het inburgeringsexamen. Ook moeten gemeenten de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtigen

handhaven. Het college moet een bestuurlijke boete opleggen als een inburgeringsplichtige zich verwijtbaar niet houdt aan de verplichtingen die voor hem gelden.

In verband met deze taken draagt de WI de gemeenteraad op om bij verordening regels te stellen over de volgende onderwerpen:

1. Regels over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde deze wet, alsmede van het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen (artikel 8 WI).
2. Regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen aan bijzondere groepen inburgeringsplichtigen en over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld (artikel 19, vijfde lid, en artikel 23, derde lid, WI).
3. Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd (artikel 35 WI).

Regels over de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen

Artikel 8 WI bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen. Het gaat dan om informatie over de rechten en plichten uit hoofde van de WI en informatie over het aanbod van inburgeringsvoorzieningen en de toegang tot die voorzieningen.

Regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen

Het uitgangspunt van de wet is de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige om te bepalen hoe hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen. Voor een aantal bijzondere groepen biedt de wet extra faciliteiten. Gemeenten krijgen de taak om voor deze groepen inburgeringsplichtigen een inburgeringsvoorziening aan te bieden. Het gaat om de volgende vier groepen inburgeringsplichtigen:

1. nieuw- en oudkomers die algemene bijstand of een uitkering ontvangen die is aangewezen in het Besluit inburgering;
2. oudkomers die zelf geen inkomsten uit werk, algemene bijstand of uitkering hebben;
3. asielgerechtigde nieuw- en oudkomers;
4. nieuw- en oudkomers die werkzaam zijn als geestelijke bedienaar.

Aan inburgeringsplichtigen die behoren tot de eerste twee groepen (nieuw- en oudkomers die een algemene bijstand of een nader aangeduide uitkering ontvangen en oudkomers die zelf geen inkomsten uit werk of uitkering hebben) kan het college een inburgeringsvoorziening aanbieden (artikel 19, eerste lid, WI). Het college is verplicht een inburgeringsvoorziening aan te bieden aan alle asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- en nieuwkomers) en aan nieuw- en oudkomers die werkzaam zijn als geestelijke bedienaar (artikel 19, tweede lid, WI). Het aanbod behelst een inburgeringsvoorziening die toe leidt naar het inburgeringsexamen en het eenmaal gratis afleggen van dat examen. Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen bestaat een inburgeringsvoorziening ook uit maatschappelijke begeleiding.

De WI draagt de gemeenteraden op om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen. In de wet is ook vastgelegd over welke onderwerpen in ieder geval regels moeten worden gesteld:

De procedure die door het college wordt gevolgd voor het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vijfde lid, onderdeel a, WI).

De criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vijfde lid, onderdeel a, WI).

De vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en de samenstelling van de inburgeringsvoorziening (artikel 19, vijfde lid, onderdeel b, WI).

De rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23, derde lid, WI).

Het vaststellen van de bedrag van de bestuurlijke boete

Artikel 35 WI draagt gemeenten op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Artikel 34 van de wet bepaalt het bedrag dat ten hoogste als bestuurlijke boete kan worden opgelegd.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen

De gemeente heeft als taak inburgeringsplichtigen in de gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de Wet inburgering. De wet laat gemeenten vrij om zelf te bepalen op welke wijze de informatievoorziening aan de inburgeringsplichtigen wordt georganiseerd. Wel bepaalt artikel 8 WI dat de gemeenteraad bij verordening regels moet vaststellen over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, met betrekking tot van hun rechten en plichten uit hoofde van de wet, en van het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen.

Artikel 2 vormt de uitwerking van deze verplichting. Er is voor gekozen om alleen de kaders vast te stellen voor een adequate informatievoorziening door het college aan de inburgeringsplichtigen. Het college is belast met de organisatie van de informatieverstrekking, die op allerlei manieren (schriftelijk, telefonisch, persoonlijk aan de balie en elektronisch) wordt vormgegeven.

Het tweede lid verplicht het college de raad periodiek te rapporteren over de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen.

Artikel 3 Aanwijzen van de doelgroepen

Artikel 19, eerste lid, WI bepaalt dat het college aan twee groepen inburgeringsplichtigen een inburgeringsvoorziening kán aanbieden:

1. inburgeringsplichtigen die algemene bijstand of een uitkering op grond een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen socialezekerheidswetten of socialezekerheidsregelingen ontvangen;
2. oudkomers die zelf geen inkomsten uit werk of uitkering hebben.

In artikel 3 van de verordening wordt gespecificeerd welke criteria het college zal hanteren om te bepalen wie met voorrang in aanmerking komt voor een inburgeringsvoorziening.

Ad a. Inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte uitkeringsgerechtigde.

In het eerste onderdeel van artikel 3 wordt aangegeven dat de gemeente Helmond voorrang geeft aan een inburgeraar met een WWB-uitkering. De doelgroep bestaat uit uitkeringsgerechtigden, zowel mannen als vrouwen, bij wie onder andere een onvoldoende tot zeer gebrekkige beheersing van het Nederlands taal zorgt voor een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Ad b. Oudkomers zonder eigen inkomsten uit werk of uitkering

In het tweede onderdeel van artikel 3 wordt aangegeven dat de gemeente Helmond binnen deze wettelijk bepaalde doelgroep voorrang zal geven aan allochtone vrouwen met kinderen jonger dan 13 jaar. De reden om voor deze doelgroep te kiezen is gelegen in de opvatting dat investeren in deze vrouwen ook een investering is in de kinderen van deze vrouwen.

Binnen deze doelgroep zal in eerste instantie prioriteit worden gegeven aan opvoeders die reeds een traject of andersoortige activiteiten hebben gevolgd. Dit omdat zij in staat worden geacht om met behulp van kort en intensief aanbod het inburgeringsexamen binnen 12 maanden kunnen behalen.

Artikel 4 De samenstelling van de inburgeringsvoorziening

In de verordening dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening, met in begrip van de totstandkoming en samenstelling van de inburgeringsvoorziening (artikel 19, vijfde lid, onderdeel b, WI). In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het college de opdracht heeft voor iedere inburgeringsplichtige die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgeringsvoorziening samen te stellen.

In het eerste lid wordt aangegeven op welke wijze het college een passende inburgeringsvoorziening moet vaststellen. Bij het bepalen van de passendheid van een inburgeringsvoorziening, spelen de volgende factoren een rol:

- De kennis van de inburgeringsplichtige van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving en zijn of haar leercapaciteit.
- De maatschappelijke rol die de inburgeringsplichtige vervult of gaat vervullen in de Nederlandse samenleving. Daarbij kan worden gedacht aan het verrichten van betaalde arbeid of het opvoeden van kinderen.
- De persoonlijke situatie van de inburgeringsplichtige. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eventuele zorgtaken die de inburgeringsplichtige moet vervullen.

De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriële regeling. Gemeenten hebben dus niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven.

In geval van uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtigen die een voorziening gericht op arbeidsinschakeling ontvangen, kan het voordelen opleveren de inburgeringsvoorziening daarmee te combineren. Uitgangspunt is wel, zo blijkt uit artikel 19, vierde lid, van de wet, dat een aanbod voor een inburgeringsvoorziening aan een uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtige niet wordt gedaan, indien dat diens arbeidsinschakeling belemmert.

De WI bepaalt dat de inburgeringsvoorziening gecombineerd moet worden met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling (re-integratievoorziening) als een inburgeringsvoorziening wordt aangeboden aan een inburgeringsplichtige die bijstandsgerechtigd is of een uitkering ontvangt op grond van een andere socialezekerheidswet of socialezekerheidsregeling én die verplicht is om arbeid om arbeid te verkrijgen of te aanvaarden (artikel 20, eerste lid, WI). Indien in deze specifieke situatie geen re-integratievoorziening wordt aangeboden, kan de gemeente derhalve geen inburgeringsvoorziening aanbieden. Het college is verantwoordelijk voor het aanbieden van de gecombineerde inburgeringsvoorziening (artikel 20, tweede lid, WI). Het tweede lid van artikel 4 van de verordening draagt het college op om er voor te zorgen dat de inburgeringsvoorziening wordt afgestemd op de re-integratievoorziening. Aangezien deze voorzieningen in het kader van de uitkeringsverstrekking op grond van socialezekerheidswetten of –regelingen ook door andere partijen dan het college (kunnen) worden verstrekt, zal het college afspraken maken met de verantwoordelijke uitvoerders van de socialezekerheidswet of –regeling: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), eigenrisicodragers of overheidswerkgevers (artikel 21 WI).

In het derde lid wordt geregeld dat het college zonodig nadere regels kan stellen ten aanzien van de samenstelling van de aangeboden inburgeringsvoorziening.

Artikel 5 De inning van de eigen bijdrage

Nieuw in de wet is de eigen bijdrage die de inburgeringsplichtige moet betalen. In deze verordening moeten regels worden gesteld over de inning van de eigen bijdrage en de mogelijkheid van betaling in termijnen. De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de Wet en kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd.

Het college biedt de inburgeringsplichtige de mogelijkheid om deze eigen bijdrage in maximaal zes opvolgende maandtermijnen te voldoen. Voor de inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigde zal de eigen bijdrage in zes maanden worden ingehouden op de uitkering. De afspraken hierover worden in de beschikking waarbij de inburgeringsvoorziening wordt toegekend, vastgelegd. Indien de inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigde een uitkering van het UWV ontvangt, kan het college verzoeken het UWV de eigen bijdrage te verrekenen met of in te houden op de uitkering van het UWV (artikel 24, tweede lid, WI).

Uiteraard kan de inburgeringsplichtige er ook voor kiezen om de eigen bijdrage in een keer te betalen. De afspraken hierover worden vastgelegd in de beschikking waarbij de inburgeringsvoorziening wordt toegekend.

Artikel 6 Opleggen van verplichtingen

Dit artikel vormt de uitwerking van artikel 23, derde lid, WI dat bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een voorziening is vastgesteld. Dit artikel delegeert de bevoegdheid aan het college om de verplichtingen die in het artikel worden genoemd op te leggen aan degenen aan wie een inburgeringsvoorziening wordt aangeboden. Deze verplichtingen worden vervolgens vastgelegd in een beschikking.

Artikel 7 De procedure van het doen van een aanbod

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die ervoor moeten zorgen dat het doen van een aanbod van een inburgeringsvoorziening op zorgvuldige wijze gebeurt. Dit is van belang omdat een dergelijk aanbod de start is van een procedure die – als het goed is – leidt tot een besluit tot het toekennen van een inburgeringsvoorziening.

In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat het college het aanbod van een inburgeringsvoorziening op schrift stelt. Vervolgens wordt aangegeven dat de wijze waarop dit schriftelijke aanbod wordt gedaan nader wordt bepaald. Dit aanbod kan per post worden toegezonden of in een gesprek tussen de inburgeraar en de betrokken klantbegeleider van de Dienst Werk & Inkomen worden uitgereikt. Voordeel van persoonlijk

uitreiken is dat het aanbod dan ook mondeling kan worden toegelicht met aandacht voor wat in het tweede lid wordt gesteld.

Om zorgvuldigheid in de procedure te waarborgen, moet de inburgeraar bij aanvaarding of weigering van het aanbod dit schriftelijk aan de gemeente meedelen (het derde lid). Dit gebeurt bij voorkeur door het invullen en ondertekenen van een verklaring die door de gemeente is opgesteld. Vervolgens zal de beschikking worden opgesteld en verstuurd (lid 4). Aangezien het in lid 1 gedane aanbod inhoudelijk dezelfde strekking heeft als de uiteindelijke beschikking, kan instemming met het aanbod tevens worden opgevat als instemming met de beschikking tot de toekenning van de inburgeringsvoorziening. Het kan natuurlijk voorkomen dat een inburgeringsplichtige aan de gemeente meldt dat hij wel een inburgeringsvoorziening wil, maar dat hij gelet op zijn situatie bepaalde wijzigingen aangebracht zou willen zien in het aanbod van de gemeente. Als de gemeente hierop positief reageert, zal ze het gedane aanbod aanpassen.

Een inburgeringsplichtige die niet uitkeringsgerechtigd is, hoeft het aanbod niet te accepteren. Weigert de inburgeringsplichtige het aanbod, dan zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen. De inburgeringsplichtige die een beroep doet op de WWB heeft deze geen keuze om het aanbod te weigeren, aangezien de weigering gevolgen heeft voor zijn uitkering.

Artikel 8 De inhoud van de beschikking

Het besluit tot het toekennen van een inburgeringsvoorziening is een beschikking. Dit betekent dat de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft tegen dit besluit in bezwaar en beroep te gaan. In dit artikel wordt aangegeven wat in ieder geval in de beschikking dient te worden opgenomen.

In de beschikking zullen de toegekende inburgeringsvoorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). De inburgeringsplichtige is verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de inburgeringsvoorziening (artikel 23, eerste lid, WI). Handhaving hiervan is alleen mogelijk als de verplichtingen van de inburgeringsplichtige duidelijk zijn omschreven en aan de betrokkene (onder andere door middel van de beschikking) bekend zijn gemaakt.

De termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, ligt vast in de wet (artikel 7, eerste lid, WI). In de beschikking hoeft (en kan) van deze termijn alleen melding worden gemaakt (onderdeel c).

Onderdeel d bepaalt dat in beschikking moet worden vastgelegd in hoeveel termijnen de eigen bijdrage kan worden betaald en op welke wijze de betaling plaatsvindt (al dan niet op basis van verrekening met de bijstandsuitkering). Dit is geregeld in artikel 5 van de verordening.

Onderdeel e heeft betrekking op beschikkingen voor oudkomers. Indien het college een inburgeringsvoorziening vaststelt voor een oudkomer, dan moet het college in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat (artikel 22, tweede lid, juncto artikel 26 WI). Binnen vijf jaar ná deze datum moet de betreffende oudkomer het inburgeringsexamen hebben behaald. Het college kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Het ligt voor de hand om deze termijn direct te laten ingaan. Maar hier kan rekening worden gehouden met de datum waarop de inburgeringsvoorziening van start zal gaan.

Artikel 9 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

Een belangrijk aspect van de inburgeringsplicht is de handhaving ervan. Die handhaving is een taak van het college van burgemeester en wethouders en houdt in dat wordt toegezien op de nakoming van de inburgeringsplicht en dat de nakoming zonodig wordt afgedwongen door middel van een bestuurlijke boete. Artikel 35 WI draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen moet worden opgelegd. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de maximumbedragen die in artikel 34 WI zijn vastgelegd.

Ook de boetebedragen die in deze verordening zijn opgenomen zijn maximumbedragen en géén gefixeerde bedragen. Het college stemt bij elke overtreding de bestuurlijke boete af op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Bovendien moet het college daarbij ook zonodig rekening houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd (artikel 38, tweede lid, WI). Deze bepaling brengt met zich mee dat het college bij elke op te leggen bestuurlijke boete zal moeten nagaan welke boete passend is, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige.

In het kader van een de uitvoering van een gecombineerde re-integratie- en inburgeringsvoorziening kan het voorkomen dat dezelfde gedraging (bijvoorbeeld het niet voldoen aan een oproep om te verschijnen en gegevens te verstrekken) zowel aanleiding kan zijn voor het opleggen van een bestuurlijke boete als voor het verlagen van de bijstand (een maatregel op grond van artikel 18, tweede lid, Wet werk en bijstand) of het opleggen van een boete of maatregel op grond van een andere socialezekerheidswet of – regeling. Artikel 37 WI bevat een regeling voor deze samenloop. In dit artikel wordt bepaald dat het college in dat geval géén bestuurlijke boete kan opleggen.

Artikel 10 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van artikel 9 mogelijk is. Om te kunnen spreken van een herhaling van een overtreding, moeten de overtredingen zich wel binnen een bepaalde tijdspanne voordoen, die in deze verordening wordt gesteld op 12 maanden.

Artikel 34, onderdeel d, WI biedt de mogelijkheid voor gemeenten om de bestuurlijke boete te verhogen van maximaal € 500,- naar maximaal € 1000,- in het geval dat de inburgeringsplichtige bij herhaling niet voldoet aan de verplichting binnen de gestelde termijn het inburgeringsexamen te behalen. Dit is geregeld in het derde lid van artikel 10.

Als de inburgeringsplichtige niet binnen de voor hem geldende termijn het inburgeringsexamen heeft behaald, dan legt het college hem een bestuurlijke boete op. De maximumboete die kan worden opgelegd, is neergelegd in artikel 9, derde lid, van de verordening. Op grond van artikel 32 WI moet het college in de boetebeschikking een nieuwe termijn vaststellen waarbinnen de inburgeringsplichtige alsnog het inburgeringsexamen moet behalen. Als de inburgeringsplichtige ook binnen deze nieuwe termijn het inburgeringsexamen niet heeft behaald, maakt het derde lid van artikel 10 het mogelijk dat het college een hogere boete vaststelt. Ook in dat geval zal in de boetebeschikking een nieuwe termijn moeten worden opgenomen waarbinnen de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet behalen.

De artikelen 9 en 10 bieden in de vorm van het vaststellen van maximumbedragen het kader voor het college bij het vaststellen van de hoogte van de bestuurlijke boetes in individuele gevallen. Het college zal binnen deze kaders zelf een beleid moeten ontwikkelen. In beleidsregels zal worden vastgelegd hoe dat beleid er uit ziet: welke boete wordt in beginsel opgelegd bij welke overtreding en met welk bedrag wordt de boete in beginsel verhoogd als de betrokken inburgeringsplichtige dezelfde overtreding nogmaals pleegt.